

Sygn. akt IV K 397/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zajac

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie Elżbiety Muniak

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2015 roku sprawy

S. J.

urodz. (...) w S., syna G. i K. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 września 2014 roku w S. przy ul. (...), na przystanku tramwajowym, działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wykaszarki spalinowej marki O.-Mac wartości 400zł, skrzynki z zawartością szlifierki kątovej z dwoma tarczami i osłoną marki M. (...) wartości 400 zł i telefonu komórkowego marki N. wartości 50 zł na łączną sumę strat 850,00 zł, czym działał na szkodę K. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

I. uznaje S. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 278 § 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszca na okres próby 3 (trzech) lat i w tym okresie oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

III. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary grzywny okres zatrzymania od dnia 16 września 2009 roku do dnia 17 września 2015 roku.

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IV K 397/15

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie art. 424 § 3 k.p.k., wobec wniosku prokuratora o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, ograniczył jego zakres do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

S. J. w dniu 16 września 2014 roku w S. przy ul. (...), na przystanku tramwajowym, działając wspólnie i w porozumieniu z D. B., dokonał kradzieży wykaszarki spalinowej marki O.-Mac wartości 400 złotych, skrzynki z zawartością szlifierki kątowej z dwoma tarczami i osłoną marki M. (...) wartości 400 złotych i telefonu komórkowego marki N. wartości 50 złotych na szkodę K. M..

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Razem z D. B. zabrał pokrzywdzonemu rzeczy stanowiące jego własność i oddalił się z nimi. O ich wspólnym działaniu świadczy fakt, że obaj jednocześnie podeszli do K. M. a następnie wzięli narzędzia i przeszukali jego plecak. Postępowanie mężczyzn po wejściu w posiadanie przedmiotów należących do pokrzywdzonego wskazuje na zamiar ich przywłaszczenia.

W sprawie nie zaszły okoliczności wyłączające winę oskarżonego lub bezprawność jego czynu. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu występku i wymierzył mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz 30 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych.

Przy orzekaniu sankcji za przypisane przestępstwo uwzględnił umiarkowaną jego społeczną szkodliwość. Za taką oceną przemawiała wartość skradzionych przedmiotów oraz fakt ich odzyskania przez pokrzywdzonego. Na niekorzyść S. J. świadczyło działanie w miejscu publicznym, w centrum miasta, na przystanku tramwajowym dostępnym dla nieograniczonej liczby osób, co wskazuje na duże poczucie bezkarności. Jako okoliczności łagodzące potraktowano młody wiek sprawcy oraz niekaralność za przestępstwa. Sąd wymierzając przedmiotowe sankcje kierował się w szczególności względami wychowawczymi, bowiem oskarżony jest sprawcą młodocianym w rozumieniu art. 115 § 10 k.k. Wyrazem tego stało się przede wszystkim orzeczenie środka probacyjnego.

Poczynione w niniejszej sprawie ustalenia uzasadniły skorzystanie przez S. J. z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Oskarżony nie był dotychczas skazywany za przestępstwa. Podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód w wysokości około 1600 złotych miesięcznie. Przywołane okoliczności świadczą o tym, że przypisane mu zachowanie miało charakter incydentalny. Pozwoliły one również na ograniczenia okresu próby do 3 lat. W ocenie Sądu będzie on wystarczający dla miarodajnej oceny przebiegu procesu resocjalizacji sprawcy. Z uwagi na to, że S. J. jest osobą młodocianą, zgodnie z dyspozycją art. 73 § 2 k.k. został oddany w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł karę grzywny, ponieważ sprawca czynu zabronionego działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Rozstrzygnięcie to ma na celu wskazanie oskarżonemu, że za popełnienie przestępstwa ponosi się bezpośrednio odczuwalną dolegliwość. Nadto czyni zadość wymogom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Liczba stawek dziennych odpowiada umiarkowanej społecznej szkodliwości zachowania przypisanego sprawcy. Ich wysokość określono z uwzględnieniem osiągania przez S. J. dochodów z tytułu pracy dorywczej.

W sprawie nie znalazł zastosowania przepis art. 72 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku, obligujący do obciążenia oskarżonego co najmniej jedną z przewidzianych w nim powinności, gdyż wszedł on w życie po popełnieniu przez niego przedmiotowego przestępstwa. Zmiana stanu prawnego okazała się niekorzystna dla S. J.. W dniu dopuszczenia się przez niego bezprawnego zachowania istniała jedynie możliwość nałożenia na sprawcę określonych obowiązków. Sąd nie znalazł podstaw do ich orzeczenia. Z tego względu, kierując się regułą wyrażoną w art. 4 § 1 k.k., wziął pod uwagę treść art. 72 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, nie stosując go w niniejszej sprawie.

Konsekwencją uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa stało się obciążenie go kosztami postępowania. Ich wysokość uzasadnia przekonanie o zdolności uiszczenia należności bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny, zważywszy w szczególności na możliwości zarobkowe S. J..